

Хліб всьому голова

рядового пройшла важкими дорогами Великої Вітчизняної, виконуючи найпрозаїчнішу роботу — хлібопекаря. Передвижна хлібопекарня стала фронтом для молодесеньких дівчат і престарілих солдат. Вони знали — солдат треба годувати. І вони пекли хліб і годували. У Відні сержант Зіневая зустріла і своє кохання — капітана-будівельника І. М. Федотова. Клавдія Григорівна Федотова — учасник Великої Вітчизняної війни відсвяткувала минулого року своє 90-річчя. В Центральній науковій бібліотеці Харківського університету вона після війни пропрацювала з 1961 р. — близько 40 років. Її і сьогодні пам'ятають і згадують в колективі бібліотеки з незмінною любов'ю. Напередодні 65-річчя Великої Перемоги до редакції газети надійшов від шанованої жінки лист. Наводимо його із витримками.

Н. БЕРЕЗЮК, головний бібліограф.

— Моя участь у війні була дуже скромною і проходила у військовій частині, яка називалась: «Польова хлібопекарня № 688». Тут служили дівчатка і чоловіки у віці, освічені люди, професіонали у своїх галузях. Ми пекли хліб і рухалися за передовими частинами, постачаючи хліб людям, які щоденно вели жорстокі бої. Так і пройшли і проїхали ми всю Україну, частину Росії, Польщі, Німеччини. Під кулями, під вибухами, через мінні поля. Пригадую зруйнований Київ, Хрещатик, розграбований Софіївський собор. А

Клавочка... Звичайна українська дівчинка в цинелі

потім був Житомир. І знову все навколо розстрошено і біди народу. Потім Рівне, де діяв легендарний розвідник Микола Кузнецов. Тут нас страшно бомбардували фашисти. Кожної ночі навішають «ліхтарів» і скидають-скидають авіабомби.

Перемогу зустріли в німецькому місті. Як ми раділи! Обнімались, сміялись, плакали, фотографувались на пам'ять... Стали чекати на демобілізацію, а прийшов наказ про передислокацію до Відня — міста Штрауса, Моцарта, Шуберта. Тут ми теж святкували Перемогу, тут відбувся парад військ країн-переможниць, які пройшли урочисто через головну площу Відня. Тут же у Відні нам вручили медалі «За перемогу над Німеччиною» і Грамоти-Подяки від маршала Конєва...

А мої роки роботи у ЦНБ — найкращі роки мого життя. Обнімаю вас всіх, люблю і пам'ятаю.

К. ФЕДОТОВА.



К. Г. ФЕДОТОВА, 1945 р.